

JOSEP Ma FARRAS AND FRIENDS

Dia: Dissabte, 5 de novembre del 1988.

Hora: 11 del vespre.

Lloc: Casa de Cultura Sant Francesc.

Grup: "Josep Ma. Farràs and Friends".

Enguany la Junta del Jazz-Club Granollers ha volgut fer de forma seriosa un cicle de concerts nomenat "Jazz a la tardor". En principi semblava una tasca fàcil, però no ho ha estat així ni de bon tros. Degut com sempre als escassos marges econòmics de què disposem, que dissortadament es converteixen en condicionants, però això sí, amb una gran il·lusió, tirem endavant aquest treball de fer arribar el jazz i el que comporta a l'afició.

Primer va ser aquell duet de músics alemanys, anomenat "Duo Fonohr" els encarregats de fer-nos passar una bona estona, i com comentàvem en el passat butlletí, així ho van fer, deixant-nos un bon regust de boca, dels minuts plenament viscuts.

I així que arribem al dia 5 de novembre, en que va tenir lloc una segona sessió d'aquesta tongada. Els protagonistes de la nit van ser tres músics joves, però amb una experiència i professionalitat sòlidament avalada i un músic veterà, amb un nom propi d'haver corregut per tota la península i part de l'estranger, al llarg de vint anys de professió musical, tots plegats configurant una formació de quartet de qualitat indiscutible.

Francament, tenir a la secció de ritme a Ignasi Terraza al piano, a Pau Bombardó a la bateria i Artur Regada al contrabaix, és una ocasió per als socis (ja que no havien de pagar ni un dret) però si el solista és Josep Ma. Farràs "in person" a la trompeta, l'oferta ja es torna en una autèntica ganga, la qual és imperdonable deixar escapar.

Dic això ja que la Casa de Cultura St. Francesc era una mica entristida per la poca afluència de públic, i una vegada més ens veiem obligats a preguntar-nos, què li passa al soci que no es fa solidari amb el nostre treball, i el perquè d'aquesta manca de ganes de venir a fer-nos un xic de companyia. Malauradament, el punt negatiu de la nit, una autèntica llàstima.

Però deixem-nos de lamentacions i prec sense resposta, i passem al que realment ens importa, que és el comentari d'aquesta interessant audició. Sens dubte el punt positiu



d'una nit molt rodona en la qual el quartet present dalt l'escenari va treballar i es va esforçar perquè així succeís.

Començant uns minuts més tard del previst, donat que els protagonistes de la vetllada van anar a un conegut restaurant local per recuperar forces, ja que el Sr. Farràs va contar-nos que venien directament d'un altre lloc sense haver menjat res des de migdia. Realment necessitaven omplir els dipòsits, ja que la sessió va ser tot un deversall de mestratge i força interpretativa. La columna vertebral del recital es va constituir en la seva majoria de números "boppers" en els quals no hi van mancar Davis, Gillespie, Monk, entre d'altres, formant un repertori molt complet. Des dels primers compassos tot va anar com una seda: el trio de ritme, Terraza - Bombardó - Regada, evolucionant com un rellotge, oferint uns "temps" sòlidament construïts perquè el solista Josep Ma. Farràs s'hi gronxés amb una elegància estructural fora mida, i d'elevada creativitat. Sense vacil·lacions, i amb una gran serietat i seguretat, tots plegats van fer una tasca molt pulcre, neta i captivadora, i els reunits a la "cava" de Granollers van demostrar el seu entusiasme a l'aplaudir vastament totes les interpretacions. Al final de l'acte la gent en demanava més i aconseguia el "bis".

Va ser una audició molt digne, en la qual tots vam disfrutar pels descosits, però com ens comentaven els músics a la fi de la mateixa, la llàstima és que el caliu quedés reduït a unes poques persones, i no tinguéssim l'esclat popular que es mereix una feina feta amb tota la il·lusió i per "amor a l'art". Tanmateix, no hem d'oblidar que, sigui quina sigui l'assistència, els músics segueixen cobrant el mateix que tenen estipulat. De tota manera, els pocs que érem allà reunits guardarem, de ben segur, un bon record dels minuts viscuts, ja que, sincerament, valia molt la pena. Gràcies, amics.

JAUME SARAROLS